

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 23 БЕРЕЗНЯ 2022 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№66 (7187)

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо уточнення норм, що регулюють питання визначення категорій осіб, які визнаються ветеранами війни та членами сімей загиблих захисників і захисниць України, та надання їм соціальних гарантій

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. Статтю 3 Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399 із наступними змінами) доповнити пунктом «є» такого змісту:

«є) осіб з числа членів добровільних формувань територіальних громад, які стали особами з інвалідністю внаслідок поранення, каліцтва, контузії або захворювання, пов'язаного з виконанням ними завдань, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, а також на членів сімей осіб, які входили до складу добровільних формувань територіальних громад та загинули (померли) внаслідок поранення, каліцтва, контузії чи інших ушкоджень здоров'я, одержаних під час виконання ними завдань, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України».

2. У Законі України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425 із наступними змінами):

1) у статті 3¹:

у частині першій слова «та інших осіб, на яких поширюється чинність цього Закону» замінити словами «та членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членів сімей загиблих (померлих) захисників і захисниць України»;

у частині шостій слова «членів сімей ветеранів та осіб, на яких поширюється чинність Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» замінити словами «членів сімей таких осіб та членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членів сімей загиблих (померлих) захисників і захисниць України»;

2) у пункті 19 частини першої статті 6:

абзац перший: після слова «військовозобов'язани» доповнити словами «добровольці Сил територіальної оборони»;

після слів «Державної пенітенціарної служби України» доповнити словами «особи, які входили до складу добровільного формування територіальної громади»;

доповнити словами «у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України»;

абзац другий викласти в такій редакції:

«Порядок надання статусу учасника бойових дій особам, зазначеним в абзаці першому цього пункту, категорії таких осіб та терміни їх участі (забезпечення проведення) в антитерористичній операції, у заходах із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, визначаються Кабінетом Міністрів України. Райони антитерористичної операції визначаються Кабінетом Міністрів України, а райони здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях – відповідно до Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях». Порядок позбавлення статусу учасника бойових дій осіб, зазначених в абзаці першому цього пункту, визначається Кабінетом Міністрів України»;

3) у пункті 11 частини другої статті 7:

після слова «військовозобов'язаних» доповнити словами «добровольців Сил територіальної оборони»;

після слів «Державної пенітенціарної служби України» доповнити словами «особи, які входили до складу добровільного формування територіальної громади»;

слова «а також працівників підприємств, установ, організацій, які залучалися до забезпечення проведення антитерористичної операції, до забезпечення здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, до участі у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, а також працівників підприємств, установ, організацій, які залучалися до забезпечення проведення антитерористичної операції, до забезпечення здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, до участі у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України і стали особами з інвалідністю внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час забезпечення проведення антитерористичної операції безпосередньо в районах та у період її проведення, під час забезпечення здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів» замінити словами «під час безпосередньої участі у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, а також працівників підприємств, установ, організацій, які залучалися до забезпечення проведення антитерористичної операції, до забезпечення здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів»;

4) статтю 10 викласти в такій редакції:

«Стаття 10. Сім'ї загиблих (померлих) ветеранів війни
До сімей загиблих (померлих) ветеранів війни належать:

1) сім'ї осіб, зазначених у статтях 6 і 7 цього Закону, які загинули (пропали безвісти) або померли внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних під час захисту Батьківщини або виконання інших обов'язків військової служби (службових обов'язків), а також внаслідок захворювання, пов'язаного з перебуванням на фронті або одержаного в період проходження військової служби (у тому числі на території інших держав) під час воєнних дій та конфліктів;

сім'ї військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу, які призвалися на збори військовозобов'язаних Міністерства оборони, органів внутрішніх справ і державної безпеки колишнього Союзу РСР і загинули (померли) під час виконання завдань по охороні громадського порядку при надзвичайних ситуаціях, пов'язаних з антигромадськими проявами;

сім'ї загиблих під час Другої світової війни осіб із числа особового складу груп самозахисту об'єктових та аварійних команд місцевої протиповітряної оборони, а також сім'ї загиблих внаслідок бойових дій працівників госпіталів, лікарень та інших медичних закладів;

сім'ї осіб, які загинули або померли внаслідок поранення, каліцтва, контузії чи інших ушкоджень здоров'я, одержаних під час участі у Революції Гідності, а також сім'ї

осіб, яким посмертно присвоєно звання Герой України за громадянську мужність, патріотизм, героїчне відстоювання конституційних засад демократії, прав і свобод людини, самовіддане служіння Українському народові, виявлені під час Революції Гідності.

Дія абзацу четвертого цього пункту не поширюється на сім'ї працівників міліції, осіб, які проходили службу в правоохоронних органах спеціального призначення, військовослужбовців внутрішніх військ, Збройних Сил України та інших військових формувань, які загинули або померли внаслідок поранень, каліцтва, контузії чи інших ушкоджень здоров'я, одержаних при виконанні службових обов'язків, пов'язаних з подіями Революції Гідності.

До членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, зазначених у цій статті, належать:

батьки;
один з подружжя, який не одружився вдруге, незалежно від того, виплачується йому пенсія чи ні;

діти, які не мають (і не мали) своїх сімей;
діти, які мають свої сім'ї, але стали особами з інвалідністю до досягнення повноліття;

діти, обоє з батьків яких загинули або пропали безвісти;
утриманці загиблого (померлого), яким у зв'язку з цим виплачується пенсія;

2) дружина (чоловік) померлих осіб з інвалідністю внаслідок Другої світової війни, а також дружина (чоловік) померлих учасників війни і бойових дій, партизанів і підпільників, визнаних за життя особами з інвалідністю від загального захворювання, трудового каліцтва та з інших причин, які не одружилися вдруге.

На дружин (чоловіків) померлих осіб з інвалідністю внаслідок війни, учасників бойових дій, партизанів, підпільників і учасників війни, нагороджених орденами і медалями колишнього Союзу РСР за самовіддану працю і бездоганну військову службу, визнаних за життя особами з інвалідністю, чинність цієї статті поширюється незалежно від часу смерті особи з інвалідністю;

3) дружина (чоловік), які не одружилися вдруге, батьки, неповнолітні діти померлих учасників бойових дій, партизанів, підпільників, військовослужбовців та учасників війни, які проходили службу у військових підрозділах, частинах, штабах і установах, що входили до складу діючої армії в період Другої світової війни та війни 1938-1939 років з імперіалістичною Японією, нагороджених за бойові дії державними нагородами та орденами і медалями колишнього Союзу РСР (крім ювлейних);

4) діти померлих учасників бойових дій, які навчаються за денною або дуальною формою здобуття освіти у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, до закінчення цих закладів освіти, але не довше ніж до досягнення ними 23 років»;

5) доповнити статтю 10¹ такого змісту:

«Стаття 10¹. Сім'ї загиблих (померлих) захисників і захисниць України
До сімей загиблих (померлих) захисників і захисниць України належать:

1) сім'ї осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ України, поліцейських, які загинули або померли внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час участі в антитерористичній операції, захищаючи незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України;

2) сім'ї осіб, які добровільно забезпечували (або добровільно залучалися до забезпечення) проведення антитерористичної операції, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях (у тому числі здійснювали волонтерську діяльність) та загинули (пропали безвісти), померли внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час забезпечення проведення антитерористичної операції (у тому числі здійснення волонтерської діяльності), перебуваючи безпосередньо в районах та у період її проведення, під час забезпечення здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях (у тому числі здійснення волонтерської діяльності), перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів;

3) сім'ї осіб, які, перебуваючи у складі добровільних формувань, що були утворені або самоорганізувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України, загинули (пропали безвісти), померли внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, за умови що в подальшому такі добровольчі формування були включені до складу Збройних Сил України, Міністерства внутрішніх справ України, Національної гвардії України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань та правоохоронних органів, загинули (пропали безвісти) або померли внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час виконання таких добровільними формуваннями завдань антитерористичної операції у взаємодії із Збройними Силами України, Міністерством внутрішніх справ України, Національною гвардією України та іншими утвореними відповідно до законів України військовими формуваннями та правоохоронними органами, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення;

4) сім'ї осіб, які, перебуваючи у складі добровільних формувань, що були утворені або самоорганізувалися для захисту незалежності, суверенітету, територіальної цілісності України, але в подальшому такі добровольчі формування не були включені до складу Збройних Сил України, Міністерства внутрішніх справ України, Національної гвардії України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань та правоохоронних органів, загинули (пропали безвісти) або померли внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час виконання таких добровільними формуваннями завдань антитерористичної операції у взаємодії із Збройними Силами України, Міністерством внутрішніх справ України, Національною гвардією України та іншими утвореними відповідно до законів України військовими формуваннями та правоохоронними органами, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення;

5) сім'ї військовослужбовців (резервістів, військовозобов'язаних, добровольців Сил територіальної оборони) Збройних Сил України, Національної гвардії України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, військовослужбовців військових прокуратур, осіб рядового та начальницького складу підрозділів оперативного забезпечення зон проведення антитерористичної операції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи, поліцейських, осіб рядового, начальницького складу, військовослужбовців Міністерства внутрішніх справ України, Управління державної охорони України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, Державної служби України з надзвичайних ситуацій, Державної пенітенціарної служби України, особи, які входили до складу добровільного формування територіальної громади, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення, перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів, під час забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України та загинули (пропали безвісти), померли внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів, під час безпосередньої участі у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, а також сім'ї працівників підприємств, установ, організацій, які залучалися до забезпечення проведення антитерористичної операції, забезпечення здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, до здійснення заходів, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Феде-

рації проти України, та загинули (пропали безвісти), померли внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час забезпечення проведення антитерористичної операції безпосередньо в районах та у період її проведення, забезпечення здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, здійснення заходів, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів.

Порядок надання статусу члена сім'ї загиблого (померлого) захисника чи захисниці України визначається Кабінетом Міністрів України.

Підставою для надання особам, зазначеним в абзаці п'ятому цієї статті, статусу сім'ї загиблого (померлого) захисника чи захисниці України є (але не виключено):

а) клопотання про надання статусу сім'ї загиблого (померлого) захисника чи захисниці України керівника добровільного формування, до складу якого входила особа, яка загинула (пропала безвісти) чи померла. До клопотання додаються документи або письмові свідчення не менш як двох свідків з числа осіб, які спільно з такою особою брали участь в антитерористичній операції та отримали статус учасника бойових дій, або особи з інвалідністю внаслідок війни, або учасника війни відповідно до цього Закону, що підтверджують участь загиблого (пропалої безвісти), померлої особи в антитерористичній операції;

б) витяг з наказу керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, Генерального штабу Збройних Сил України про виконання добровільними формуваннями завдань антитерористичної операції у взаємодії із Збройними Силами України, Міністерством внутрішніх справ України, Національною гвардією України та іншими утвореними відповідно до законів України військовими формуваннями та правоохоронними органами, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення;

в) висновок судово-медичної експертизи.

До членів сімей загиблих (померлих) захисників і захисниць України, зазначених у цій статті, належать:

батьки;
один із подружжя, який не одружився вдруге, незалежно від того, виплачується йому пенсія чи ні;

діти, які не мають (і не мали) своїх сімей;
діти, які мають свої сім'ї, але стали особами з інвалідністю до досягнення повноліття;

діти, обоє з батьків яких загинули або пропали безвісти;
утриманці загиблого (померлого), яким у зв'язку з цим виплачується пенсія»;

6) статтю 11 доповнити частиною другою такого змісту:

«Особами, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, вважаються також Герої України, яким починаючи з 2014 року вручено орден «Золота Зірка», особи, нагороджені орденом Богдана Хмельницького трьох ступенів, орденом княгині Ольги трьох ступенів»;

7) у статті 15:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 15. Пільги сім'ям загиблих (померлих) ветеранів війни, захисників і захисниць України»;

абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

«Сім'ям загиблих (померлих) ветеранів війни (стаття 10) та сім'ям загиблих (померлих) захисників і захисниць України (стаття 10¹) надаються такі пільги»;

у частині другій слова «особам, на яких поширюється чинність цього Закону» замінити словами «сім'ям загиблих (померлих) ветеранів війни, сім'ям загиблих (померлих) захисників і захисниць України»;

частини четвертої і п'ятої після слова і цифр «статті 10» доповнити словом і цифрами «статті 10¹»;

у частині сьомій слово і цифри «статті 10» замінити словом і цифрами «статті 10¹»;

8) у статті 16:

друге речення пункту 7 доповнити словами і цифрами «а також за дружиною (чоловіком), батьками померлих осіб, зазначених у частині другій статті 11 цього Закону»;

пункт 23 доповнити словами і цифрами «а також померлих (загиблих) осіб, зазначених у частині другій статті 11 цього Закону»;

9) частину шосту статті 17¹ після цифр «10» доповнити цифрами «10¹»;

10) у статті 18:

у частині першій слова «є особами, на яких поширюється чинність цього Закону згідно із статтю 10 цього Закону» замінити словами «є членами сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членами сімей загиблих (померлих) захисників і захисниць України»;

після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«Особам, які мають право на одночасне отримання посвідчення члена сім'ї загиблого (померлого) ветерана війни та члена сім'ї загиблого (померлого) захисника чи захисниці України, видається одне посвідчення за їх вибором».

У зв'язку з цим частини п'яту — одинадцяті уважати відповідно частинами шостою — дванадцятою;

11) у статті 22 слова «особи, на яких поширюється дія цього Закону» замінити словами «члени сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, члени сімей загиблих (померлих) захисників і захисниць України».

3. У статті 115 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49-51, ст. 376 із наступними змінами):

у пункті 4:

після слів «у Донецькій та Луганській областях в районах їх здійснення» доповнити словами «та/або безпосередню участю у здійсненні заходів, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України»;

слова «і військовозобов'язаних» замінити словами «військовозобов'язаних і осіб, які входили до складу добровільного формування територіальної громади»;

слова і цифри «особи, на яку поширюється чинність Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», відповідно до абзаців шостого і сьомого пункту 1 статті 10 зазначеного Закону, а також абзацу восьмого пункту 1 статті 10¹ зазначеного Закону, а також абзацу шостого частини першої статті 10¹ зазначеного Закону, а також абзацу шостого частини першої статті 10¹»;

доповнити новим абзацом такого змісту:

«Особі, яким надано статус особи, на яку поширюється чинність Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законів України щодо уточнення норм, що регулюють питання визначення категорій осіб, які визнаються ветеранами війни та членами сімей загиблих захисників і захисниць України, та надання їм соціальних гарантій» з числа осіб, зазначених у статтях 10 і 10¹ Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», продовжують користуватися правом на призначення дострокової пенсії за віком відповідно до цього пункту, передбаченим для членів сімей загиблих (померлих) захисників і захисниць України, без заміни відповідного посвідчення»;

у пункті 5 слова «особи, на яку поширюється чинність Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», відповідно до абзацу чотирнадцятого» замінити словами і цифрами «сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, відповідно до абзацу четвертого пункту 1 статті 10 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Встановити, що:

1) право на отримання статусу учасника бойових дій у зв'язку з участю у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів

ДОКУМЕНТИ

1) у назві Технічного регламенту слова « будівель і споруд » замінити словом «(продукції)»;

2) пункти 1—4 викласти в такій редакції:

«1. Цей Технічний регламент встановлює вимоги до будівельних виробів (продукції) та їх обігу на території України.

2. У цьому Технічному регламенті терміни вживаються у такому значенні: будівельні вироби (продукція) — будь-який матеріал, виріб або комплект, що виробляється та вводиться в обіг для застосування за призначенням протягом тривалого часу в будівлі або споруді, показники яких впливають на показники будівлі або споруди, пов'язані з основними вимогами до них; регламентні технічні специфікації — національні стандарти та технічні свідоцтва; технічне свідоцтво — документ, що видається Мінрегіоном у разі підтвердження придатності будівельних виробів (продукції) для застосування за призначенням. Інші терміни у цьому Технічному регламенті вживаються у значенні, наведеному в Законах України «Про стандартизацію», «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».

3. Будівельні вироби (продукція), на які поширюється дія інших технічних регламентів, повинні відповідати також вимогам таких технічних регламентів.

У разі коли виробник або його уповноважений представник (далі — виробник) наносить на будівельний виріб (продукцію) знак відповідності технічним регламентам згідно з одним чи кількома зазначеними технічними регламентами, у супровідних документах робиться відмітка про відповідність його таким технічним регламентам.

4. Будівельні вироби (продукція) повинні відповідати призначенню та забезпечувати виконання основних вимог до будівель і споруд, визначених Законом України «Про будівельні норми».

Перелік національних стандартів для цілей застосування цього Технічного регламенту (далі — перелік національних стандартів) затверджується та оприлюднюється відповідно до закону.

Відповідність будівельних виробів (продукції) стандартам з переліку національних стандартів або їх частинам надає презумпцію відповідності таких будівельних виробів (продукції) вимогам цього Технічного регламенту, які охоплюються такими стандартами чи їх частинами.

Нанесений на будівельний виріб (продукцію) знак відповідності технічним регламентам свідчить про відповідність його вимогам цього Технічного регламенту.»;

3) пункти 5—7 виключити;

4) пункти 8 і 9 викласти в такій редакції:

«8. Мінрегіон складає та періодично поновлює перелік будівельних виробів (продукції), що мають незначний вплив на здоров'я та безпеку людей, надання на ринок яких дозволяється без проведення оцінки відповідності та складання декларації про відповідність будівельного виробу (продукції) (далі — декларація про відповідність)».

9. Будівельні вироби (продукція), що відповідають вимогам цього Технічного регламенту, вільно надаються на ринок та застосовуються за призначенням на території України.

До припинення або скасування воєнного стану в Україні та протягом наступних 90 календарних днів дозволяється введення в обіг та надання на ринок будівельних виробів (продукції), що ввозяться на митну територію України з держав — членів ЄС, на підставі декларації показників будівельних виробів (продукції), виданої іноземним суб'єктом господарювання мовою оригіналу (разом з копією такої декларації, складеною державною мовою), що підтверджує відповідність будівельних виробів (продукції) вимогам Регламенту (ЄС) 305/2011 Європейського Парламенту та Ради від 9 березня 2011 р., що встановлює гармонізовані умови для розміщення на ринок будівельних виробів та скасовує Директиву Ради 89/106/ЄЕС. При цьому складання декларації про відповідність, передбачене пунктом 18 цього Технічного регламенту, а також нанесення знака відповідності технічним регламентам відповідно до пункту 23 цього Технічного регламенту не вимагаються.»;

5) розділи «Основні вимоги до споруд» і «Регламентні технічні умови і будівельні норми» виключити;

6) пункти 18—21 викласти в такій редакції:

«18. Перед введенням в обіг будівельних виробів (продукції) виробник забезпечує проведення оцінки відповідності за процедурами, визначеними у пункті 21 цього Технічного регламенту, з урахуванням модулів оцінки відповідності, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 13 січня 2016 р. № 95 «Про затвердження модулів оцінки відповідності, які використовуються для розроблення процедур оцінки відповідності, та правил використання модулів оцінки відповідності» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 16, ст. 625), та складає декларацію про відповідність за формою, визначеною у додатку .

19. Усі застосовані процедури оцінки відповідності повинні бути задокументовані виробником.

До припинення або скасування воєнного стану в Україні та протягом наступних 90 календарних днів у разі неможливості провести оцінку відповідності із застосуванням процедур, визначених цим Технічним регламентом, виробник за погодженням з Мінрегіоном може використовувати інші модулі оцінки відповідності, визначені постановою Кабінету Міністрів України від 13 січня 2016 р. № 95 «Про затвердження модулів оцінки відповідності, які використовуються для розроблення процедур оцінки відповідності, та правил використання модулів оцінки відповідності».

20. Вибір процедур оцінки відповідності залежить від:

1) наявності у виробника системи контролю виробництва, яка забезпечує відповідність будівельних виробів (продукції) вимогам цього Технічного регламенту;

2) органу оцінки, який залучено для проведення перевірки, нагляду, оцінки та аналізу системи контролю за виробництвом;

3) важливості ролі, яку відіграють такі будівельні вироби (продукція) у забезпеченні відповідності будівель і споруд основним вимогам до них;

4) особливостей будівельного виробу (продукції);

5) здатності будівельного виробу (продукції) до зміни характеристик під час експлуатації будівель і споруд;

6) імовірності виникнення дефектів під час виготовлення будівельного виробу (продукції).

21. Оцінка відповідності будівельних виробів (продукції) проводиться із застосуванням однієї з таких процедур:

1) згідно з модулем А1 (внутрішній контроль виробництва з проведенням випробувань продукції під наглядом):

- випробування органом оцінки виробу певного типу;
- випробування виробником виробу певного типу;

здійснення контролю за виробництвом на підприємстві;

2) згідно з модулем D1 (забезпечення якості виробничого процесу):

- випробування виробником виробу певного типу;
- здійснення контролю за виробництвом на підприємстві;
- випробування виробником зразків виробу, відібраних на підприємстві відповідно до програми випробувань;
- проведення органом оцінки перевірки та оцінки системи контролю за виробництвом;

3) згідно з модулем В (експертиза типу) в комбінації з модулем D (відповідність типові на основі забезпечення якості виробничого процесу) або модулем F (відповідність типові на основі перевірки продукції):

- здійснення контролю за виробництвом на підприємстві;
- випробування органом оцінки виробу певного типу;
- подальше випробування виробником зразків виробу, відібраних на підприємстві відповідно до програми випробувань;
- перевірка органом оцінки системи якості виробництва;
- проведення органом оцінки постійного нагляду, аналізу та оцінки системи якості виробництва;
- випробування органом оцінки зразків виробу, відібраних на підприємстві, ринку або будівельному майданчику відповідно до програми аудиту.»;

7) пункт 22 виключити;

8) пункт 23 викласти в такій редакції:

«23. Після складення декларації про відповідність будівельного виробу (продукції) виробник наносить знак відповідності технічним регламентам на будівельний виріб (продукцію) або на додану до нього етикетку, упаковку чи супровідну документацію згідно з правилами та умовами нанесення знака відповідності технічним регламентам, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2015 р. № 1184 «Про затвердження форми, опису знака відповідності технічним регламентам, правил та умов його нанесення» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 6, ст. 299). Декларація про відповідність та інша документація, складена за результатами виконання процедур оцінки відповідності, зазначених у пункті 21 цього Технічного регламенту, повинні зберігатися виробником протягом 10 років після введення в обіг будівельного виробу (продукції) та надаватися для перевірки в установленому законодавством порядку.»;

9) додаток до Технічного регламенту викласти в такій редакції:

«Додаток
до Технічного регламенту
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 22 березня 2022 р. № 347)

ДЕКЛАРАЦІЯ
про відповідність будівельного виробу (продукції)

(повне найменування виробника або його уповноваженого представника,

їх місцезнаходження, ідентифікаційний номер)

в особі (найменування посади, ініціали та прізвище уповноваженої особи)

підтверджує, що будівельний виріб (продукція) (повна назва, тип, марка, модель)

що виготовляється за _____, відповідає

(назва та позначення нормативного документа)

Технічному регламенту будівельних виробів (продукції), затверджененому постановою Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2006 р. № 1764.

(найменування призначеного в установленому порядку органу за оцінку відповідності

(у разі його залучення) та його ідентифікаційний номер)

Ця декларація складена під цілковиту відповідальність виробника.

(підпис)

(ініціали та прізвище)

_____ 20__ р.».

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 22 березня 2022 р. № 348
Київ

Про внесення зміни до постанови
Кабінету Міністрів України
від 3 березня 2022 р. № 184

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміну до постанови Кабінету Міністрів України від 3 березня 2022 р. № 184 «Деякі питання допуску водіїв до керування транспортними засобами», доповнивши її пунктом 1¹ такого змісту:

«1¹. Установити, що у період воєнного стану до керування транспортними засобами категорії С, С1 на території України допускаються особи, які мають посвідчення водія категорії В.».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ

Повістка про виклик до суду

В провадженні Вищого антикорупційного суду перебуває кримінальне провадження, внесенне 06 червня 2014 року до ЄРДР за № 12014100000000845 відносно Дьяченка Геннадія Володимировича, обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України та відносно Радика Івана Львовича, 20.03.1975 року народження, обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України.

Ухвалою від 25.11.2019 постановлено здійснювати спеціальне судове провадження стосовно обвинуваченого Дьяченка Геннадія Володимировича, 06.06.1967 р.н.

Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 10.12.2019 обвинувальний акт призначено до судового розгляду у даному кримінальному провадженні.

На підставі вищевикладеного, Вищий антикорупційний суд викликає в судові засідання на 10 год 30 хв 30 березня 2022 року, на 12 год 00 хв 11 квітня 2022 року обвинуваченого Дьяченка Геннадія Володимировича, 06.06.1967 року народження, для розгляду вищезазначеного кримінального провадження (судове засідання відбувається в приміщенні Вищого антикорупційного суду за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 42-А).

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті суду обвинувачений вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

**Головуючий суддя Мойсак С. М.,
судді: Крикльвий В. В., Хамзін Т. Р.**

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Лямін Денис Ігорович, 19.05.1979 року народження, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 137 Кримінального процесуального кодексу України (далі — КПК України) викликається на **10.00 год. 28.03.2022, 29.03.2022, 30.03.2022** до Головного слідчого управління Служби безпеки України за адресою: м. Львів, вул. Д. Вітовського, 55, каб. 101 (тел. 032-261-61-43) до слідчого Стуковенкова А. В. для участі у провадженні допиту як підозрюваного у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 110 та ч. 2 ст. 437 КК України, у кримінальному провадженні № 2202200000000054 від 24.02.2022, а також провадженні інших процесуальних дій.

Відповідно до вимог п. 1 ч. 7 ст. 42 КПК України, підозрюваний зобов'язаний прибути на виклик до слідчого, а у разі неможливості прибути на виклик у призначений термін — заздалегідь повідомити про це слідчого.

Відповідно до ст. 138 КПК України, поважними причинами неявки особи на виклик є: 1) затримання, утримання під вартою чи відбування покарання; 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону чи судового рішення; 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові дії, стихійні лиха або інші подібні обставини) 4) відсутність особи на місці проживання протягом тривалого часу в результаті відрядження, подорожі та ін.; 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за неможливості тимчасово покинути цей заклад; 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї або інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю; 7) несвоєчасне отримання повістки про виклик; 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають появу особи на виклик.

Статтю 139 КПК України передбачено наслідки неявки на виклик:

ч. 1 — якщо підозрюваний, який був у встановленому цим Кодексом порядку викликаний (зокрема, є свідоцтво отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у вигляді від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати - у разі неявки на виклик слідчого, прокурора; від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати - у разі неявки на виклик слідчого судді, суду; ч. 2 - у разі, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного може бути застосований привід. ч. 5 - Ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора або судового виклику слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більше двох разів) підозрюваний, обвинуваченим та оголошення його у міждержавний та/або міжнародний

розшук є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Відповідно до п. 201 розділу XI «Перехідних положень» КПК України, положення ч. 5 ст. 139 цього Кодексу поширюються також на осіб, які понад шість місяців ховаються від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або щодо яких є фактичні дані, що вони знаходяться за межами України, на тимчасово окупованій території України або в районі проведення антитерористичної операції.

Відповідно до статті 566 КПК України особу, яка перебуває за межами України, для здійснення слідчих або інших процесуальних дій на території України викликають повісткою на підставі запиту (доручення) про міжнародну правову допомогу. Викликаний особі, крім підозрюваного та обвинуваченого, повідомляється про розмір та порядок відшкодування витрат, пов'язаних із викликом. Запит (доручення) у рамках міжнародної правової допомоги про виклик особи, яка перебуває за межами України, надсилається компетентному органу іноземної держави не пізніше шістдесяти днів до дати явки особи або в інший строк, передбачений міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України. 2. Викликана особа не може бути притягнута до кримінальної відповідальності, затримана, щодо неї не може бути обраний запобіжний захід у вигляді утримання під вартою, до нього не можуть бути застосовані інші заходи забезпечення кримінального провадження або обмеження його особистості свободи як з приводу кримінального злочину, яке є предметом справжнього кримінального провадження, так і будь-якого іншого кримінального правопорушення, вчиненого до перетину державного кордону України (при в'їзді в Україну). Щодо такої особи не може бути виконаний вирок, винесений до перетину державного кордону України у зв'язку з викликом. Підозрюваний, обвинувачений або засуджений може бути затриманий, щодо нього може бути застосований запобіжний захід або приведений у виконання вирок тільки за злочин, зазначений у порядку денному. 3. Викликана особа втрачає гарантії, передбачені цією статтю, якщо не залишить територію України, маючи таку можливість протягом п'ятнадцяти днів або іншого строку, передбаченого міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, з моменту отримання письмового повідомлення органу досудового розслідування, прокуратури чи суду про відсутність необхідності у провадженні слідчих чи інших процесуальних дій за його участю.

**Прокурор відділу Офісу Генерального прокурора
Віктор ДЕНИСОВ**